

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی موانع و چالش های همگرایی آسیای مرکزی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات آسیای جنوب غربی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

نرگس قاسمی - دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

ریحانه عالم - کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

نجمه آقاملایی - کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، منطقه آسیای مرکزی به عرصه ای نو برای رقابت کشورها بانگیزه های مختلف، تبدیل شد. موقعیت حساس و ویژه آسیای مرکزی، وجود ذخایر عظیم انرژی و فرصت حضور در حیات خلوت شوروی سابق شرایطی فراهم نمود که قدرت هوای منطقه ای و فرا منطقه ای توجیهی به آسیای مرکزی داشته باشند. کشورهای این منطقه به عنوان دنباله های تاریخی-تمدنی ایراننداری پیوندهای مشترک بسیاری در زمینه های دینی، زبانی، فرهنگی، تاریخی و جغرافیایی هستند که این پیوندها در کنار موقعیت استراتژیک ایران و کشورهای آسیای مرکزی در معادلات جهانی، شرایطی استثنایی از نظر پتانسیل همکاری برای هر دو طرف فراهم می کند. علی رغم وجود این شرایط، سطح روابطو همکاری های متقابل در موقعیت مطلوبی قرار ندارد. مسیله ای که هم ایران و هم آسیای مرکزی را از نقش آفرینی و جایگاه مطلوب خود دور می سازد. در پژوهش حاضر، ضمن بررسی علایق و زمینه های حضور قدرت های منطقه ای و فرامنطقه ای در آسیای مرکزی، سعی خواهد شد به موانع و چالش های همگرایی میان ایران و کشورهای آسیای مرکزی بپردازیم. نتایج این پژوهش که با روش توصیفی و تحلیلی انجام گرفته است نهاد می دهد، علی رغم وجود زمینه های مناسب همگرایی چالش هایی بر سر راه این امر وجود دارد که عمده ترین آن ها را می تواند در حضور قدرت های فرا منطقه ای، تضاد منافع قدرت های منطقه ای و فرا منطقه ای حاضر در آسیای مرکزی، تبلیغات منفی علیه جمهوری اسلامی ایران، نبود استراتژی بلند مدت ایران در این منطقه و محور قرار ندادن مشترکات در روابط دو جانبه، نام برد.

کلمات کلیدی:

آسیای مرکزی، ایران، موانع همگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1005355>

